

той посѣтилъ и руския посланикъ въ Виена съ цѣль да узнае, какво е мнѣнието изобщо на висшите руски политически кръгове, достъжно граничния въпросъ на Сърбия.

Рускиятъ посланикъ билъ въ течението на тоя въпросъ, но той не билъ наговаренъ да дава обяснения върху намѣренията на руското правителство. Той изказалъ само една надежда — Сърбия да бже колкото се може по-справедливо удовлетворена.

На 28 май Ристичъ изпратилъ въ Бѣлградъ единъ обстоятелственъ рапортъ за извършеното отъ него. Тоя рапортъ, изпратенъ телеграфически, билъ отправенъ до Иефремъ Груичъ. Независимо отъ това Ристичъ телеграфиралъ на князь Милана и му съобщилъ отдѣлно, какъ се развиватъ прѣговоритѣ съ Австрия.

Сръбскиятъ премиеръ разправя въ рапорта си, че Австро-Унгария туря като условие, за да поддържа исканията на Сърбия, сключването на търговски договори, постройка на желѣзници въ Сърбия отъ австрийски компании, отдаване на Австро-Унгария желѣзнитѣ врата на Дунава и пр.

На другия день Миланъ отвърналъ съ телеграма, като прибавилъ, че Бѣлградското правителство повдига нѣкои мжчнотии; неговото мнѣние (на Милана) е, че Ристичъ трѣбва да сключи едно съглашение съ Австрия, ако послѣдната даде дума да поддържа сръбскитѣ претенции. Въ сжщото врѣме Миланъ съобщилъ на своя делегатъ, че изпраща финансиста Цукичъ да освѣтлява Ристича по финансовитѣ въпроси.

Баронъ Швигелъ билъ човѣкъ съ широки познания по всичкитѣ въпроси, които засѣгали източната политика на Австрия. Той билъ посветенъ тоже много добръ по всички икономически, финансови и политически въпроси, които засѣгали специално Сърбия. Прѣдъ единъ такъвъ калѣнъ политически мжжъ, Ристичъ не закъснѣлъ да почувствува, че има насрѣща си силенъ прѣдставителъ на опрѣдѣлени австрийски интереси. Тѣй щото, когато ималъ втора срѣща съ него и разисквалъ по респективно повдигнатитѣ въпроси и когато Швигелъ развивалъ въ общи черти условията на Австро-Унгария за тѣхното разрѣшение (договори, желѣзници, капитулации, же-